

samme måde som reglen i lov om offentlige myndigheders registre § 12, stk. 1.

For så vidt angår private virksomheder m.v., er der ikke krav om fastsættelse af registerforskrifter, hvorfor der ikke findes et tilsvarende sæt af formelt fastsatte sikkerhedsbestemmelser for private virksomheders edb-registre. I tilfælde, hvor Registertilsynet skal foretage en vurdering af en privat virksomheds edb-sikkerhed, vil der således være tale om en konkret vurdering efter § 6, stk. 4, hvor tilsynet vil tage udgangspunkt i de ovenfor omtalte bestemmelser, som gælder for offentlige myndigheder.

Det følger af § 7, at bestemmelserne i § 6 gælder, uanset om registeret underkastes elektronisk databehandling i udlandet. Bestemmelsen har til formål at sikre, at de retsgarantier, der følger af § 6, ikke ophører, fordi registeret underkastes elektronisk databehandling i udlandet.

Herudover har tilsynet mulighed for i henhold til § 23, stk. 6, at pålægge virksomheden m.v. bl.a. at foretage nærmere angivne foranstaltninger til sikring af eller forebyggelse mod, at de registrerede oplysninger misbruges eller kommer til uvedkommendes kendskab.

For så vidt angår de særlige regler, herunder om sikkerhedsforanstaltninger, for edb-servicebureauer henvises til *betænkningen*, side 128.

4.2.6.2. Udvalgets overvejelser

I *betænkningen*, side 323-328, er redegjort for udvalgets overvejelser vedrørende behandlingssikkerhed. Udvalgets overvejelser tager udgangspunkt i direktivets artikel 16 og 17 om »fortrolighed og behandlingssikkerhed.«

På baggrund af direktivets artikel 16 foreslår udvalget, at der i den kommende lov om behandling af personoplysninger indsættes en bestemmelse om, at personer, virksomheder m.v., som udfører arbejde under den dataansvarlige eller databehandleren, og som får adgang til oplysninger, kun må behandle disse efter instruks fra den dataansvarlige, medmindre andet følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov.

Udvalget foreslår endvidere, at der i loven indsættes en bestemmelse om, at den dataansvarlige skal træffe de fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger mod, at oplysninger hændeligt eller ulovligt tilintetgøres, fortabes eller forringes samt mod, at de kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven. Baggrunden herfor er bestemmelsen i direktivets artikel 17.

Udvalget finder, at sikkerhedsforanstaltningerne grundlæggende bør indeholde følgende elementer: Fysisk sikkerhed, organisatoriske forhold, systemtekniske forhold, samt uddannelse og instruktion. Udvalget peger navnlig på følgende sikkerhedsforanstaltninger, der - alt efter omstændighederne - kan komme på tale: Sikring af bygninger og lokaler, formel autorisation af brugerne, adgangskoder (password), benyttelsesstatistik, logning af transaktioner, registrering af uautoriserede adgangsforsøg, kryptering, regler for udskrifter, regler for destruktion, uddannelse samt tilsyn.

Det vil efter udvalgets opfattelse ikke være praktisk muligt i lovteksten at angive de sikkerhedsforanstaltninger, som skal iværksættes, da dette vil afhænge af flere faktorer og vil ændre sig over tid. Derfor foreslår udvalget i stedet indsat en bestemmelse om, at justitsministeren fastsætter nærmere regler om sikkerhedsforanstaltningerne. I den forbindelse forudsættes det, at fastsættelsen af sådanne regler sker efter høring af relevante myndigheder, organisationer m.v., samt eventuelle andre relevante organer, f.eks. IT-sikkerhedsrådet.

Om kravene til behandlingssikkerhed hos en databehandler henvises til *betænkningen*, side 327 f.

4.2.6.3. Justitsministeriets forslag

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets forslag til regulering af spørgsmålet om behandlingssikkerhed.

Det foreslås således, at fastlæggelsen af de overordnede rammer med hensyn til behandlingssikkerheden sker i selve loven, jf. lovforslagets § 41, stk. 1. Det skal understreges, at bestemmelsen - i modsætning til de gældende bestemmelser i lov om offentlige myndigheders registre og lov om private registre - tillige gælder for oplysninger, som indgår i manuelle registre, og for anden manuel systematisk behandling, jf. nærmere lovforslagets § 1, stk. 1 og 2.

Justitsministeriet finder ikke, at det herudover vil være praktisk muligt i lovteksten at angive de nærmere sikkerhedsforanstaltninger, som skal iværksættes i de forskellige sektorer. Det tiltrædes derfor, at justitsministeren får adgang til efter høring af tilsynsmyndighederne samt andre relevante myndigheder, organisationer m.v. at fastsætte nærmere regler herom.

Ved fastsættelsen af de nærmere regler om behandlingssikkerhed finder Justitsministeriet, at der bør tages udgangspunkt i den nugældende praksis. Der lægges herved bl.a. vægt på, at direktivet forudsætter, at den indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne ikke må medføre en forringelse af den beskyttelse, disse yder,